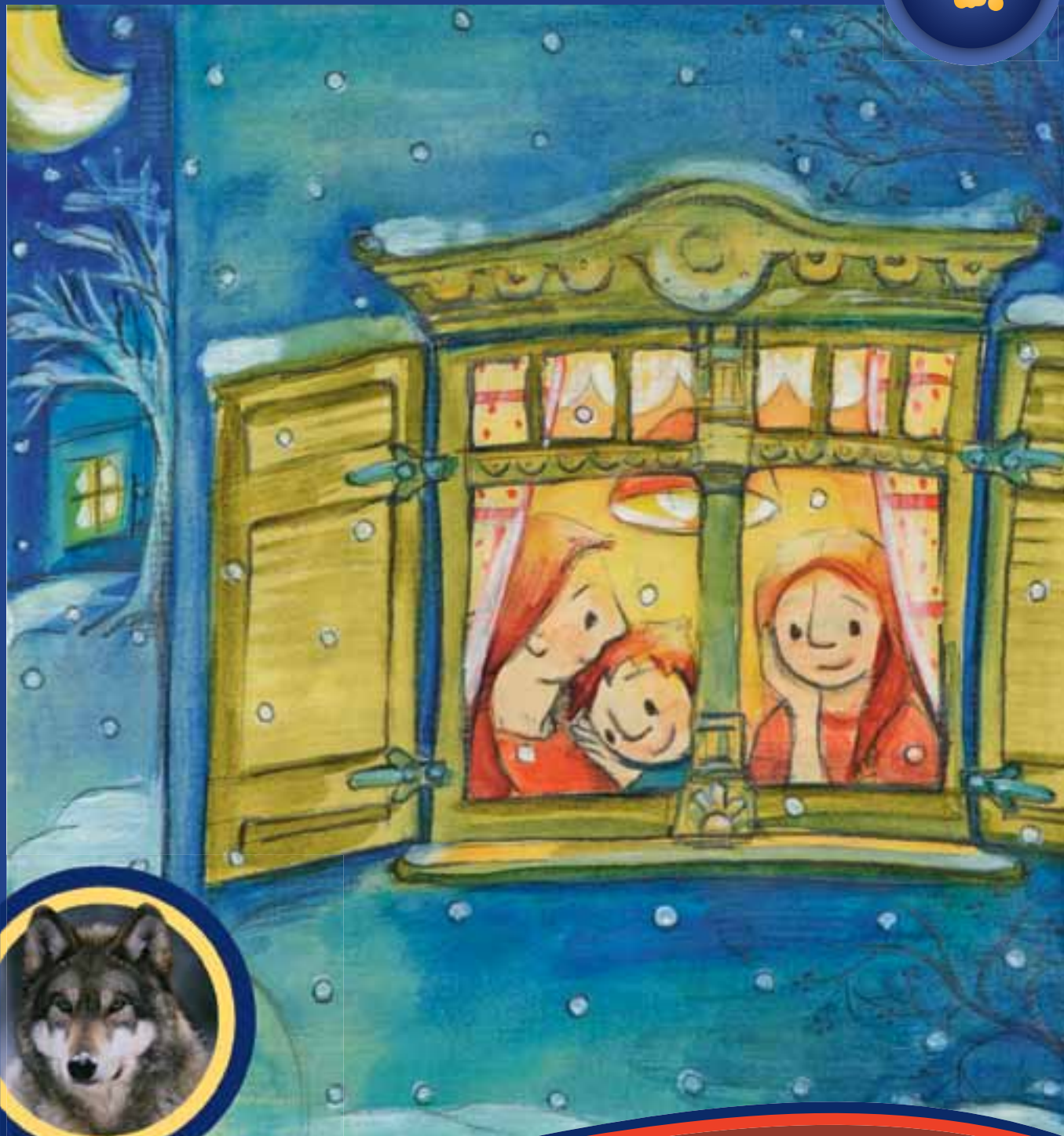

2011. JANUÁR • LV. ÉVFOLYAM • 617. SZÁM

NAPSUGÁR

GYERMEKIRODALMI LAP

1.

POSZTER

NAPSUGÁR-NAPTÁR • SZABÓLEGÉNYEK • FARKASBARKAS • SZENTGERICÉN SZÜLETTEM

Kincskereső kisködmön

Részlet

– A magyar gyereknek a tündérje ködmönben lakik – mondta édesapám. – Persze, nem minden ködmönben, csak a csodaködmönben. Csak azon segít, aki tud vele bánni. Míg te vagy a ködmönnek a gazdája, mindig igazat kell mondani. Hát mered-e vállalni a ködmönt?

– Merem, édesapám.

– No, ha te vállalod, én megcsinálom. Fogadom is, hogy mire elszagगतod, több lesz a kincsed, mint Küsmödinek.

Búbájos Küsmödi minden kincseért el nem mozdultam volna édesapám mellől, míg a ködmön készült. Látni akartam, hogy költözik majd bele a tündér.

Szülémet kérdeztem, látott-e már tündért.

– Mikor egyszer aratáskor egy éhes-szomjas, anyjavesztett fürjfiókot megitattam a számból, az egész búzamező ringott a tündérek lába alatt.

Elhatároztam, hogy megpróbálok én is tündért látni, mielőtt ködmöntulajdonos válnék belőlem. Váltig kerestem a megitatni való fürjfiókot a búzamezőkön. Ahogy eltikkadva hazaértem, egyszerre csak rám kiabál a szülém öreg pulykája:

– Rudrud-rud-rud-rudrud-rud!

„Nini – ötlött eszembe –, hiszen nemcsak a fürjfiókot itathatja meg a szájából az ember, hanem a pulykát is.” Azzal szaladok a kúthoz, televeszem a számat a vödörből vízzel,

nyalábra kapom a pulykát, húzom felém a bibircsókös, kopasz fejét, a pulyka meg húzza vissza mérgesen, és kiabál veszettül:

– Rudrud-rud-rud-rudrud-rud!

Lehet, hogy ez olyasmit jelenthetett pulykául: „Eressz el, te bolondos gyerek, nem vagyok én szomjas.” – De nekem ugyan mondhatott szegény pulyka, amit akart, csak egyre nyújtogattam felé a számat. A vége persze az lett, hogy az öreg pulykamadár nekidühödött, nagyot koppantott a vastag csőrével a homlokomra, föltaszított, rám ugrott, s úgy meggázolt, hogy még ma is sajog, ha rá gondolok.

Elsírtam-ríttam apámnak, hogy jó szándékom volt nekem a pulykával, azért akartam megitatni, hogy lássam a tündéreket.

– Ó, te bohóka – csóválta apám a fejét –, hiszen a tündérek a szívben laknak, s onnan röpködnek ki, ha kedvük tartja.

Nyílik az ég sátra,
hó hull a határra,
ezer pici angyal
a mosolyod várja,
várja, hogy szeressél,
azt, hogy az lehessél,
akit az álmaid mélyén
megismertél.
Hozzon égi áldást,
hozzon békességet,
adjon a jó Isten
szebb jövőt s új évet!

Mihályi Molnár László

**Mindenkihez Napsugárral,
széppel, jóval megrakod-
va kopogjon be
a 2011. esztendő!**

Napok után,
napok előtt;
ujjamhegyén
forog a föld.

Fák és füvek
és emberek,
legyen szemem
fényjeletem –
szeresetek,
szeresetek!

Máté Imre

Ettől fogva mindig ott ültem a műhelyszéken az édesapám lábánál, és egyre lestem, mikor röpködnek már a tündérek.

– Majd az utolsó öltésnél – biztatott az édesapám.

De az utolsó öltés még nagyon messze levőnek látszott. Még szerteszéjjel heverték a göndör selyemszőrű báranybőröcskék, melyekből a kincskereső gúnyának készülni kellett. Minden villanását láttam a görbe szücskésnek, mely egybe szabdalta őket, s íróasztalom fiókjában ma is megvan a nagy, fényes szücsstű, mely hetekig bujdokolt köztük, hol elveszve, hol felcsillanva, mint egy játékos napsugár. Magam törtem és áztattam a bársonyos diófagombát, mellyel aranybarnára festettük a fehér bőroket. Erdő-mező varázsfüve finom selyemszállal kivarrrva mind rákerült a ködmönkére, a legszebbre, amely Márton szücs műhelyében valaha készült. Volt rajta kökörccsin és varádicskóró, pipacs és búzavirág, és az alját sárga peremérvirág szegte be, a mi szegényes kertünk egyetlen ékessége, az apám legkedvesebb virága. Utoljára rákerült a ködmönre az öreg malomház is a félre-csapott süvegével.

– Ez azért van, hogy akármerre jársz-kelsz a világban, mindig a szülőházadban melegedj – nézett rám apám sugárzó, barna szemével.

P. BÜZOGÁNY ÁRPÁD

Havat vár

Havat vár, cserreg a szarka,
csizmacskát készít a varga.
Reggeltől fagyos a szél, és
csizmánkban bunda a bélés.

Bundás a kesztyű is rajtunk,
és mégis dermed az ajkunk.
Legjobb ablakból nézni,
mikor kezd pilinkézni.

Visszhanggal vonít az erdő,
szél játszik, a tekergő,
úgy fújja a szarka tollát,
vacognak rajta a bolhák.

Mesterségem címere

Szabó, varrónő, divattervező

Három szabó legények, mek-mek-mek, elindultak szegények, mek-mek-mek... Bizony több ezer éve elindultak, s ha az inasévek alatt jól kitanulták a szabómesterséget, nem is voltak oly szegények. Régen a takács szötte a kelmét, a szabó varrt belőle ruhát; a tímár cserezte a bőrt, amiből a szűcs bundát, a csizmadia, a varga cipőt készített. Mára mindezek a mesterségek beolvadtak az egyforma áruk tömegét ontó gyárakba. Alig akad már a szakma minden csínját-bínját ismerő szabómester, varrónő. Te nem szeretnél az lenni? Vagy miközben ruhát varrsz babáidnak, arról álmodsz, hogy híres divattervező leszel?

- Hogy ne vegye meg az Isten hidege, ne égesse össze a nap, lábát ne sebezze fel a tüske, az ember már az ősidőkben ruhát és lábbelit készített magának bőrből, pálmalevélből, hancsból, vékonyra potyolt fakéregből. Vágni éles, hegyes kővel, csonttal, fémmel könnyen megtanulhatott ősünk, de mivel varrt? **Az első tűk** tüskéből, mammutagyardból, szarvasagancsból készültek, a velük fűrt lyukakon inat, indát, rostot, sörényszálat fűztek át.

- Az anyagkészítés forradalmi lépése volt a **fonás, a szövés**. Az állati gyapjút, a növényi rostot, kócot fonallá sodorták, ezt pedig kelmévé szőtték ősanyáink – hiszen a legtöbb kultúrában ez az asszonyok dolga volt. Az inkák, akiket a legenda szerint a pókasszony tanított meg szőni, még ma is a földön ülve, függőleges keretre feszítve szövik élénk színek és mértani minták üzenetét hordozó, lámagyapjú posztójukat.

- A madagaszkári lányok a Nephila nevű pók fonalából szönek fényes, tartós, pillekönnyű kelmét. A **selyemhernyó** szálából szőtt leheletfinom selyem készítésének titkát a **kínaiak** 4500 éve fedezték fel, és hétpecsétetes titokként őrizték évezredekken keresztül. Ismerték a **szövőszéket**, a vízzel hajtott rokkát és az ollót is.

- A fáraók Egyiptomában még ilyen egyszerű és kényelmetlen **szövőlapon** készült az áttetsző, fehér vászon. A szegények csak ágyékkötőt, a gazdag férfiak elől megkötött szoknyát, vállgallért, a hölgyek egybeszabott, mell alatt megcsomózott ruhát viseltek.

- A görög, a római, az indiai szabómesterek nem bíbelődtek sokat a **szabásmintákkal**. A khiton, a tóga, a lepel, a szári egyetlen hosszú darabból állt, különbözőképpen a testre tekerve, bogozva. A **nadrágot** az ázsiai népek, köztük a magyarok ismertették meg a világgal. De a **hímzés** őshazája is **Ázsia**, a rómaiak *opus barbaricum*-nak, barbár munkának hívták, a nadrágot pedig barbár viseletnek.

- Az **ókor** leghíresebb **takácsai** Perzsiában selyemszövetet, Kasmírban kecskegyapjú kasmírt, Moszulban lenge muszlint, Damaszkuszban fényes damasztot szőttek. A **középkorban** a bizánci selyembrokátok, a mintásan vágott, mélyvörös vagy sárga-barna török bársonyok arab közvetítéssel kerültek Velencébe, Genuába és innen Európa többi részébe.

- Csak ámulunk a régiek szorgalmán, türelmén. Miután fáradságos munkával megszőtték az anyagokat, kézzel összevarrogatták a maiaknál sokkal hosszabb és bővebb ruhadarabokat, még arra is volt gondjuk, szépségigényük, hogy **hímzéssel** díszítsék. Ez azonban hajdan nem üres cifraság, hanem jelentést hordozó üzenet volt, melyet a közösség tagjai

úgy olvastak, mint mi a könyvet. A mintákat az anyagba szőtték, vagy utólag ráhímezték, csipkézték, bogozták, rojtozták. A népviselet bizonyítja, hogy a **hímzés** nemcsak a gazdagok kiváltsága volt.

- A királyok, a papok, az előkelőségek ruháját hajszálvékony **ezüst és arany szálból** szőtték, vagy azzal hímezték.

Miből varrták a király új ruháját Andersen meséjének ravasz szabói?

Gyűjts ezokról az oldalakról közneveket, amelyek családnévvé váltak.

- Már az ókori egyiptomi leletek között is találunk csipkefoszlányokat. A varrott, a vert, a bogozott, a kötött, a horgolt **csipke** évezredek óta változatlanul dísz a női, sőt voltak korok, amikor a férfi viseletnek is. Európában a leghíresebb a brüsszeli, a buranói, Magyarországon a halasi csipke.

- A ókori Egyiptomban már hordtak kötött zoknit, de a középkori Európa sok egyéb mellett a **kötés** tudományát is elfelejtette. A harisnyanadrágot keméből szabták, varrták, két külön szárból állt, felül hasítékkal. A kötött selyemharisnya később jelent meg, és akkora fényűzésnek számított, hogy Erzsébet királynő is csak trónra lépése után engedhette meg magának.

- A becsületes szegény ember mindig méltósággal viselte foltozott de tiszta ruháját, igyekezett, hogy rongyos és piszkos soha ne legyen. A XVI. században a gazdagok (s némelyik fiatal napjainkban is) **divatból** szaggatta, **vagdalta meg** ruháját. Szabó volt a talpán, aki ezeket a minden irányban hasogatót, bonyolult öltözékeket elkészítette.

Kik a vargák mai utódai?

- Ez az arannyal himzett, szarvasbőr cipő 300 éves. A cipőgyárak megjelenése előtt a csizmát a **csizmadia**, a cipőt, topánkát, papucsot, sarut a **varga** varrta a **tímár** által előkészített bőrből, esetleg vászonból, selyemből. A ködmönt, bundát, subát, bekecset, kucsmát a **szűcs** készítette.

- A francia selyemszövés központja Lyon volt. **Joseph Marie Jacquard**, egyik lyoni takács-család sarja, hogy a nehéz munkán könnyítsen, 200 évvel ezelőtt feltalálta a lyukkártyával vezérelt, önműködő **szövőgépet**, mely egyben a programozható számítógép előfutára is. Szegény Jacquard jót akart, a lyoni takácsok mégis megverték, gépét összetörték, mert attól féltek, hogy a csodamasina elveszi kenyerüket. Úgy is lett: 1812-ben már 11000 jacquard-szövőgép dolgozott Franciaországban.

• A tűvel az őskorban csak lyukasztottak, később a végére kampót görbítettek, és erre bogozták, majd lyukat fúrtak, és ebbe fűzték a szálát. **A jó tű becses szerszám volt.** A magyarok 896-os visszajövele előtt itt élő avar asszonyok csont tokban az övükön hordták.

A szabók melyik fontos munkaeszközéről nem esett szó?

• **A gombostűt** egy Tourangeau nevű francia drótkészítő találta fel 1410-ben. Olyan drága volt, hogy csak fejedelmek juthattak hozzá. XI. Lajos leányának nászajándékkul egy szelence gombostűt adott. Boleyn Anna is egy gombostűt kapott VIII. Henriktől ajándékba. A király – több feleségéhez hasonlóan – később őt is lefejeztette. Innen ered a babonás hit, hogy az ajándékba kapott tű szerencsétlenséget hoz.

• A tűskétől a **varrógép** hosszú volt az út. 1790-ben Thomas Saint csizmavarró gépet, 1810-ben Balthasar

Krems harisnyakötő gépet, 1820-ban Thimmonier fából faragott varrógépet készített. W. Hunt 1846-ban a tű fokát a hegyére tette, és az alsó szál hurkolását is megoldotta. Howe megépítette az első jól működő varrógépet. **Isaac Singer** pedig mindezt ötvözve sorozatban kezdte gyártani azóta világmárkává lett varrógépét.

• Hajdan mindenki maga varrta, később szabóval, varrónővel varratta, **ma üzletben veszi a ruháját.** A varrótűt és a gyűszűt kézimunkázásra, javítgatásra használjuk. **A kézivarrás** értéke óriási, akár népművészeti alkotás, akár divatházak egyedi darabja születik meg a fáradhatatlanul öltögető, fényes kis tű nyomán.

• Divatdiktátorok. Egyetlen nagy masszává összeolvadó világunkban néhány **divattervező** dönti el, hogy mit viseljen az emberiség. A gyárak meg ontják a krajcáros „divatcuccot”, hogy havonta újat, „trendit” vehessen, aki az árral akar úszni. A kifutók fényözönében inkább meghökkentő, mint szép, és legtöbbször viselhetetlen ruhakölteményekben billegnek a kötelezően sovány, faarcú modellek.

Ne erről álmodjatok, kislányok. Tanuljatok meg szabni, varrni, hímezni, amíg van kitől. **S** ha ruhát terveztek, ne csak divat és újszerűség, hanem örökölt hagyományokat és lelketek is legyen benne.

Zsigmond Emese

LÁSZLÓ NOÉMI

Sok a nap

Sok a nap az évben,
mint a surrogó huzal
házak közt az égen.

Sok a perc a napban,
mint ahányszor ajtó
csukódik és csattan.

Csak a pillanat kevés,
mint a villanó mosoly,
bátor ébredés.

Csak a pillanat repül,
labda pattog, nap zuhan,
és az ember ott marad

elalvása küszöbén,
egyedül.

MÁTÉ ANGI

Volt egyszer egy tengerész (5.)

A kapitány egy napon épp a szélkakasokat számolta, hogy elég sok van-e a környéken, ha lenéz a hídról a város tornyos házaira, templomaira, hogy van-e, mondjuk harminc szélkakas, mert akkor máris megnyithatná a szélkakasok karát.

Ám a szélkakasok összevissza forogtak, és összevissza forogásuk közben nyekeregtek, csikorogtak, nem lehetett megszámlálni őket:

– Beleszédül, aki látja, jahaaajh, már száz meg száz szélkakast látok! – hebegte a kapitány.

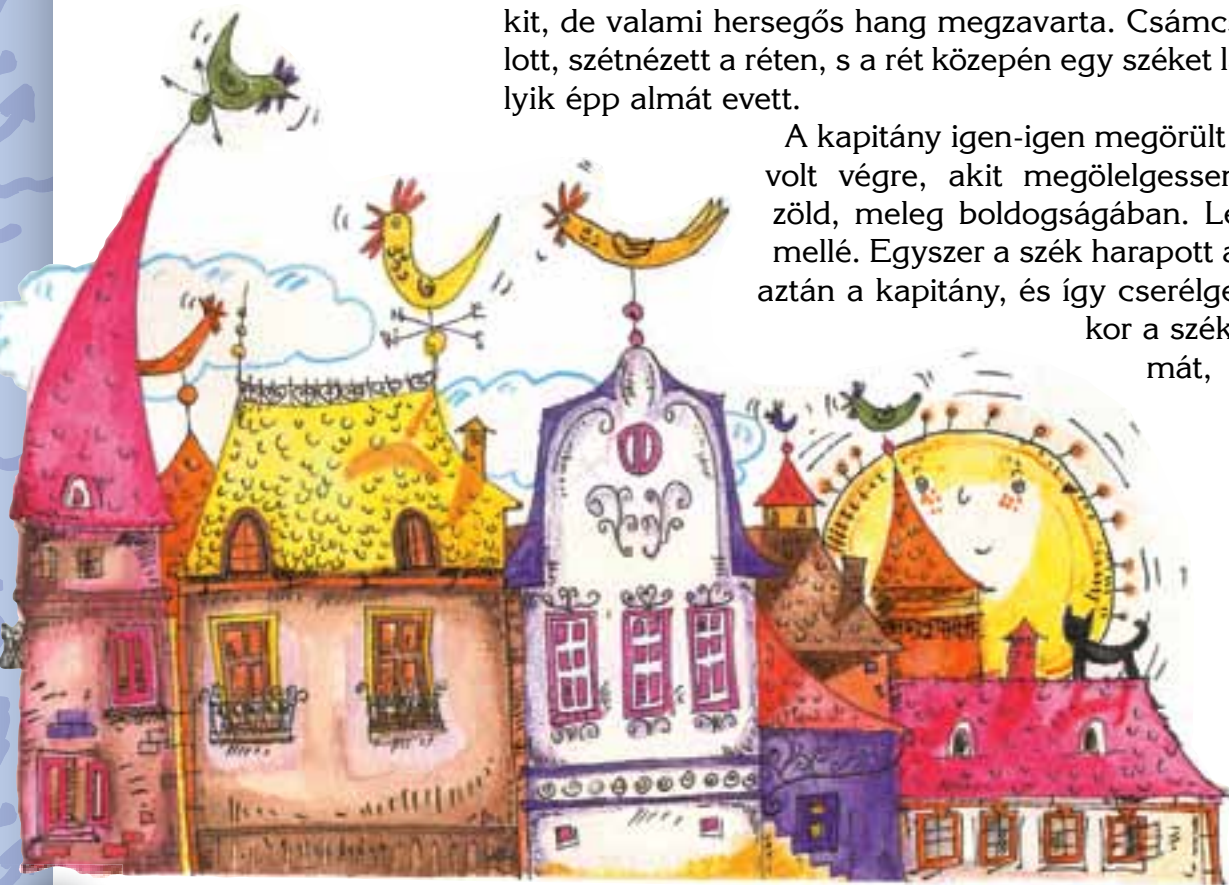
– Nem akarok több szélkakast, tornyos házat, templomot, két fél-várost látni, hallani! – mondta a kapitány, és szaladni kezdett, le a hídról, át a platánfák alatt, maga mögött hagyva a csikorgást, a szédülést.

Sokat szaladt így, aztán egyre lassabban tette a lábát, végül annyira lassan tette, hogy aki látta, azt mondhatta: nicsak, sétáló tengerészkapitány.

Sétált a város szélén, ahol már kicsik a házak, aztán már azokon is túl járt, ahol a rét kezdődik.

A rét nagy, meleg rét volt, a kapitányban is nagy, meleg zöldek emelkedtek, legszívesebben megölelt volna mindenkiket, de valami hersegős hang megzavarta. Csámcsogást hallott, szétnézett a réten, s a rét közepén egy széket látott, amelyik épp almát evett.

A kapitány igen-igen megörült a székeknek, volt végre, akit megölelgessen dombos, zöld, meleg boldogságában. Leült a szék mellé. Egyszer a szék harapott az almából, aztán a kapitány, és így cserélgették. Amikor a szék ette az almát, a kapitány

hallgatott, amikor a kapitány ette az almát, olyankor a szék mesélt. Lassan bealkonyult.

– Ejjha, este van, és le kell feküdni. De hát a hídon hagytam a pizsamámat, a fogkefém-et, és ejjha, Narancshalat is a hídon felejtettem. Most biztosan sír, és annyit fog sírni, hogy a befőttesüveg tele lesz könnyel, kiloccsan belőle a sok könny, és Narancshal is kiloccsan belőle, a hídon átrobogó autókat nem veszi észre, és az autók elütik, éhéés, bruhuhu – sírni kezdett a kapitány.

– Kapitány, ne sírjon, meglátják a tücskök, üljön a hátamra, hazaviszem! – szólt a szék, és mire a kapitány fölocsúdott volna sírásából, már vág-

tatott is vele oroszlános lábain, végig a hompos zöld füveken, az apró házak utcáin, végül beért a hídra, ott megtorpant, a kapitány pedig a földre huppant.

– Huppp! – szólt nagyot a kapitány hétköznapi nadrágja a híd aszfaltján, s mire felkászálódott a földről, a szék már el is tűnt a lámpák homályos pillogása alatt.

– Itt vagyok, Narancshal, itt vagyok, jajj, ittfelejtettelek a nagy elfutásomban, amikor a szélkakasok elől menekültem, de visszajöttem, visszahozott a jó szék, Narancshal, el sem hiszed, merre jártam, várj, elmondom neked is... – nyúlkált a híd párkánya felé a szipogó kapitány, de hiába, a híd párkányán nem volt már ott a befőttesüveg. Eltűnt. Odalett.

– Jajj – ennyit mondott csupán a kapitány, és csak ült ott, mint egy levont, hajópadlóra dobott vitorla.

Hová lett Narancshal, hol keressem? És hogyan kell keresni? Távcsővel? Szimatolva? Tátognom kellene, végig az utcákon? Másszak föl egy toronyra, legyek körbenéző szélkakas? Bárcsak lenne valaki, aki megtanítana keresni! – sóhajtotta a kapitány.

– Shúúú, húúúúúhh – hallatszott a híd mellől. – Én a szél vagyok, kapitány, megtaníthatom neked, hogyan kell keresssssssni!

És a szél sugdosni kezdett a kapitány fülebe.

– Most már tudom – szólt a kapitány. – A keresés az, amikor menni kell.

Elbúcsúzott a szélről, felvette vasárnapi ruháját, s megcsavarta gombjait, mind a kétsornyit: tudta, akkor csak jók történhetnek vele, azontúl.

CSEH KATALIN

Az ellentétes dolgokról

A *szeretemdolgok* nagyon közel vannak a szívemhez, annyira közel, hogy már-már súrolják, és ez olyan jó érzés.

A *nemszeretemdolgok* nagyon távol vannak a szívemtől, annyira távol, hogy nem is látom, és nem is érzem őket.

A *szeretemdolgokért* bármire képes lennék, a *nemszeretemdolgokról* könnyen lemondanék.

Az élet azonban nem csak *szeretemdolgokból* áll, hanem *nemszeretemdolgokból* is. Így teljes. Ezt a felnőttek mondják, de lehet, hogy titokban ők is lázadoznak.

RUDYARD KIPLING

Maugli testvérei

Fordította **BENEDEK MARCELL**

Részlet *A dzsungel könyvéből*

Meleg este borult a Szioni-dombokra; Farkas apó felébredt nappali álmából, s egymás után nyújtogatta ki mancsait, hogy az álmodást kirázza belőlük. Farkas anyó úgy hevert, hogy nagy, szürke orrát keresztülfektette négy hancúrozó, visító kölykén.

Farkas apó fülelni kezdett, s a kis folyó felé futó völgyben hallotta Sir Kán, a tigris haragos üvöltését.

– Emberre vadászik – mondta a fülét hegyezve Farkas anyó. Valami fölfelé jön a dombon. Vigyázz!

Farkas apó ugrásra készen húzta össze magát. Aztán...

– Ember! – kaffantotta. – Emberkölyök!

Egyenest az orra előtt barna kisgyerek állt,

akkora, hogy éppen csak járni tudott. Főlnézett Farkas apó arcába, és nevetett.

– Hozd ide! – kérte Farkas anyó.

Farkas apó összefogta állkapcsával a gyerek nyakszirtjét, de a foga még csak

meg sem karcolta a bőrét, úgy tette le a kölykei közé. A csöppség utat tört magának a farkaskölykök közt, hogy közelebb kerülhessen a meleg testhez.

– Milyen vakmerő! – mondta halkan Farkas anyó. – Nézd csak! Együtt szopik a többivel. Úgyan volt-e már olyan farkas a világon, aki azzal dicsekedhetett, hogy emberkölyök van a gyerekei közt?

A holdvilágot most kirekesztette valami a barlang nyílásából. Sir Kán nagy, négy-szögletes feje, válla nyomakodott be rajta.

– Nagyon megtisztel bennünket, Sir Kán – mondta Farkas apó, de igen haragos volt a tekintete. – Mit kíván?

– A zsákmányomat. Egy emberkölyök jött erre – mondta Sir Kán. – Add ide!

Farkas apó tudta, hogy a barlang szája szűkebb, semhogy a tigris beférhetne rajta.

– A farkasok népe szabad nép – mondta Farkas apó. – Nekünk csak a Csapat Vezére parancsol. Az emberkölyök a miénk.

– Eh, csak nem állok itt ez előtt a kutyaól előtt, hogy a jussomért könyörögjek? Én beszélek itt, én, Sir Kán!

A tigris bömbölése végigmennydörgött a barlangon. Farkas anyó lerázta magáról a kölyköket, és előreugrott. Szeme, mint két zöld hold a sötétségben, úgy nézett bele Sir Kán lángoló szemébe.

– Itt pedig én beszélek, Ráksa, a Démon! Az emberkölyök az enyém! Életben marad,

Farkas, toportyán
Szédeleg, éhes,
Semmit sem talál,
Haragos, mérges.

Szeme szomorú,
Lelke is kérges,
Árnya a hóban
Csendtől pecsétes.

Cseh Katalin

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajzai

együtt fog vadászni a Csapattal... a végén pedig, tudd meg, te csupasz kis kölykökre vadászó, hitvány, rád fog vadászni! Most pedig hordd el magad!

A Dzsungel Törvénye kimondja, hogy minden farkas köteles elvinni kölykeit a Csapatgyűlés elé, hogy a többi farkas megismerhesse. Ezután szabadon járhatnak, amerre nekik tetszik, csapatbeli felnőtt farkas semmi ürüggyel meg nem ölheti őket.

Farkas apó megvárta, amíg a kölykei szaladni tudnak egy kicsit; aztán elvitte őket meg Mauglit a Gyűlés Sziklájára. Akela, a nagy szürke rideg farkas (ridegnek szokták nevezni a magában élő állatot), aki erejével és ravaszságával az egész csapatot vezérelte, végignyúlt a maga szikláján. Alatta mindenféle nagyságú és színű farkas ült, szürkés szőrű vénnek, akik maguk is végeznek egy őzbakkal, és fiatal, fekete háromévesek, akik csak azt hiszik, hogy végezni tudnának vele.

Akela időnként elkiáltotta magát:

– Ismeritek a Törvényt! Nézzétek meg őket jól, farkasok!

Az aggódó anyák megismételték kiáltását:

– Nézzétek, farkasok, nézzétek meg jól!

Végül – és most Farkas anyó nyakán minden szőrszál égnek meredt – Farkas apó Mauglit, a Békát (ahogy ők nevezték) tuszkolta középre. Nevetve ült ott, és játszadozott a holdfényben csillogó kavicsokkal.

A sziklák mögül fojtott morgás hallatszott, Sir Kán hangja:

– A kölyök az enyém! Adjátok ide! Mi köze a Szabad Népnek az ember kölykéhez?

Akela a füle botját sem mozdította, csak annyit mondott:

– Nézzétek meg jól, farkasok! Mi köze a Szabad Népnek akárki más parancsához?

Egy fiatal farkas Akela ellen fordította Sir Kán kérdését:

– Mi köze a Szabad Népnek az ember kölykéhez?

A Vadon Törvénye azt parancsolja, hogy ha vita támad azon, befogadjanak-e egy kölyköt a csapatba, legalábbis két csapatbeli farkasnak kell a pártját fogni, de az sem apja, sem anyja nem lehet.

– Ki fogja pártját ennek a kölyöknek? – kérdezte Akela.

Semmi válasz. Farkas anyó már készült a harcra: tudta, hogy utolsó harca lesz ez.

Akkor az egyetlen idegen, akinek szabad megjelennie a Csapat gyűlésén, Balú, az öreg barna medve, aki a Dzsungel Törvényére tanítgatja a farkaskölyköket, döröggni kezdett:

– Én pártját fogom az ember kölykének. A légynek se vét. Hadd járjon a Csapattal. Én magam tanítom majd.

– Még valakire van szükség – szólt Akela. Fekete árnyék suhant be a körbe. Bagira volt, a fekete párduc.

– Ó, Akela és ti, Szabad Nép gyermekei – dorombolta –, a Vadon Törvénye azt mondja, meg lehet váltani a kölyök életét. Egy meztelen kölyköt megölni: szégyen. Balú már pártját fogta, én pedig megtoldom az ő szavát egy kövér bikával, most ejtettem el, nem egészen félmérföldnyire innét. Ezt ajánlom föl nektek, ha befogadjátok az emberkölyköt.

A farkasok valamennyien lementek a dombról a megölt bikát megkeresni, s csak Akela, Bagira, Balú meg Maugli nevelőszülei maradtak ott.

– Jól van így, ahogy van – mondta Akela. – Az ember bölcs és bölcs a kölyke is. Valamikor még segítségünkre lehet. Vigyétek haza – szólt Farkas apóhoz –, s neveljétek a Szabad Néphez méltóan.

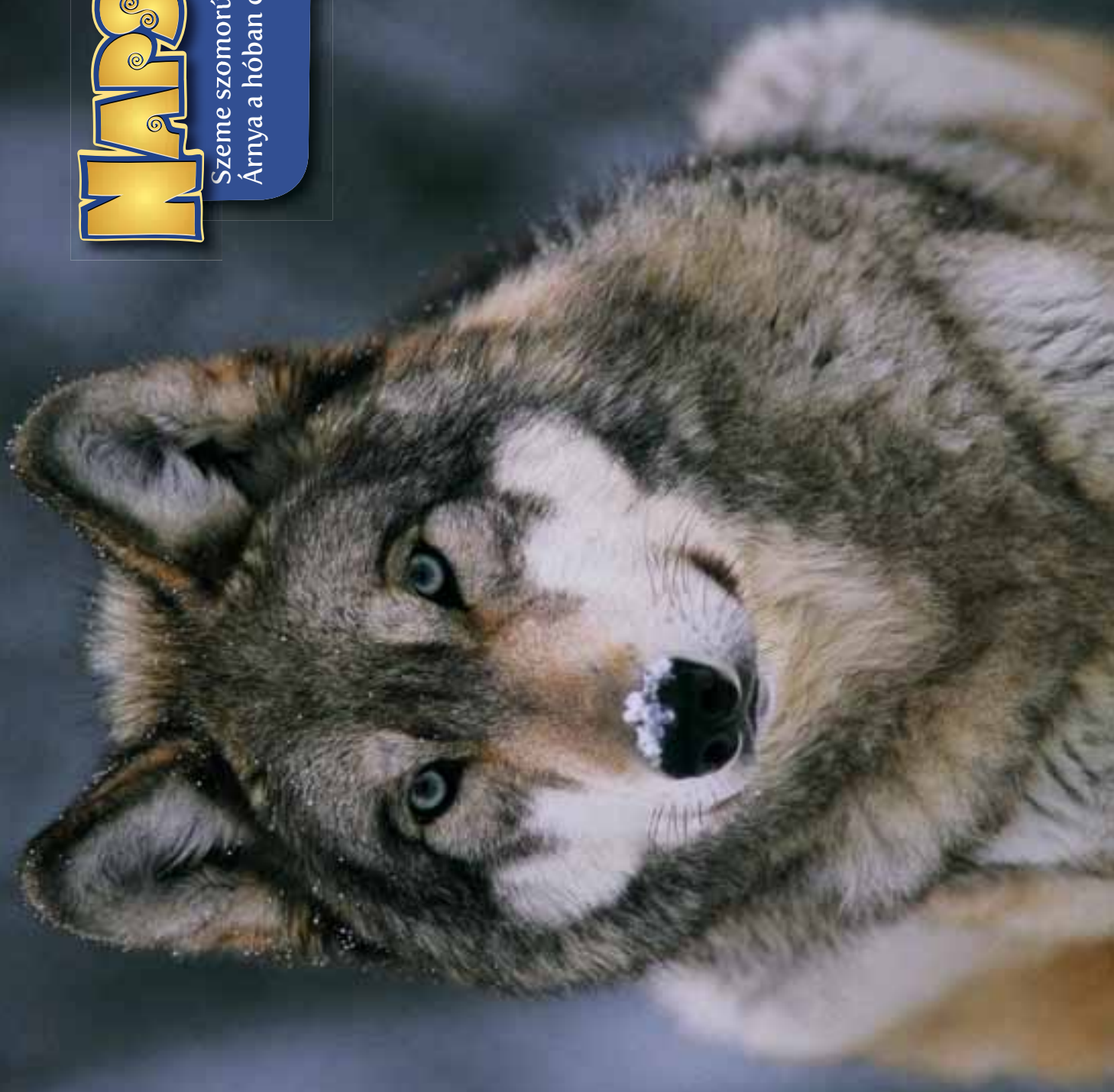
Fázunk és éhezünk,
S átlöve oldalunk,
Részünk minden nyomor...
De szabadok vagyunk!

Petőfi Sándor

NAPSUGÁR

Szeme szomorú, lelke is kérges.
Árnya a hóban csendtől pecsétes.

Cseh Katalin

A farkas

A vadon legtitokzatosabb csavargója egyetlen éjszaka 50 kilométert is beloholhat zsákmány után kutatva. Gyakran a juhnyájakat követi, nyáron a havasokon „tevékenykedik”, télen lehúzódik a dombvidékre. Az emberi településeket sokkal kevésbé kerüli, mint azt hiszik róla, csak arra vigyáz, hogy ne kerüljön az ember szeme elé.

Kedvenc csemegéje a kutya. Vannak havasalji falvak, ahonnan a farkasok szigorú teleken, évről-évre az összes kutyát elragadják. Védekezésképpen a juhászkutyák nyakára szegekkel kivert örvet csatolnak.

Farkasordító hideg van. Hideg, derült téli éjszeleken hangzik fel a farkasüvöltés, a természetnek ez a szívbemarkoló, félelmetes melódiája, melynek hallatára remegve lapulnak meg az erdő vadjai. Minden farkas másképpen, egyénileg „adja elő”, üzenve ezzel a falka többi tagjának.

Ahol sokan élnek együtt, ott rendnek kell lennie. A téli ínséges időkben a farkasok falkába verődnek össze. A falka minden tagjának tudnia kell, hogy hol a helye: ki előtt kell alázatosan kitérnie, s kivel szemben „basáskodhat”. A csattogó agyar ugyanis veszélyes fegyver, ha a farkasok állandóan marakodnának, már rég kipusztultak volna. A rangsor sportszerű párviadalokban dől el. Ezt a falka minden tagja elfogadja, és szent a béke. A legerősebb, úgynevezett „alfa” kan a falkavezér.

Közös erővel nagyobb állatokat: szarvasokat, lovakat, teheneket is megtámadhatnak. Szervezettségük bámulatos: egyesek

CSILLAG ISTVÁN rajza

hajtják a zsákmányt, mások szemből támadva vagy lesből kerítik be áldozatukat.

Hány farkas járt erre? 4-5 farkas is csak egyetlen nyomot hagy. Az ordas „zsinórozva” jár, egyik lábával pontosan a másik nyomába lép. Akkor derül ki, hogy hány farkas járt arra, ha árkon, bokron, vízen vezet át a nyom. Ha többen voltak, itt a nyomok elválnak egymástól, mert bármilyen „ravasz” is ökelme, az árkon ő sem tud úgy átugorni, hogy pontosan a másik nyomában érjen földet.

Tavasszal a falka felbomlik, és a farkasok párba állnak. A nőstény sziklahasadékban, kidőlt fák gyökerei alatt készíti el vackát. A kölykök vakon születnek, mint a kiskutyák. A farkas gondos, jó anya, sőt a kölykök etetéséből az apa is kiveszi részét.

Valamennyi kutyafajta őse a farkas.

Kiskópé

1. Melyik kutyafajta hasonlít legjobban a farkasra?
2. Melyik világhírű tudósunk polihisztor tanár édesapját hívták Farkasnak?

Novemberi megfejtés: a 2. nyom a borzé. Nyertesek: Varga Adolf, Réty; Fejér Kriszta, Kézdivásárhely; a csíkszeredai Petőfi Sándor Iskola III. C; a szatmárnémeti Hám János Iskolaközpont III. B osztálya.

Havonta
5 díjat
sorsolunk

Rejtvény-pályázat

Választhatsz a két feladat közül: akár a keresztrejtvényből kiderülő szót, akár a képes feladat vicces megoldását küldöd el címünkre (de legjobb, ha mindkettőt), részt vehetsz a januári sorsoláson.

A Rejtvénykirály

1	2	L	3		4	5	6	7
8			9	10		11		
R		12			13			
K	14							T
	15							
16			17			18		
19					20			

VAJNÁR ILONA rejtvénye

VÍZSZINTES

1. Kisebb település
4. Kappan közepe!
8. Juttat
9. Te meg ő
11. Verssorvégek összecsengése
12. Illeszt (PÁSZÍT)

15. Becézett Rozália

16. Három meg három
17. Készülni kezd!
18. Nedv
19. Innivaló
20. Kerek szám

FÜGGŐLEGES

1. A megfejtés

2. Antal Dénes névjegye
3. Útgondozó
5. Kiváló, elsőrangú
6. Süteményféle
7. Hamu belseje!

10. Szomját oltja

12. ... Irén, magyar színésznő (PSOTA)
13. ZEKÉS
14. Gabonát betakarít
16. Heves Iván névjegye
18. Énekhang

– Azért bennem is van valami jó... – mondja a farkas.

Hogy micsoda? A számok azt mutatják, hogy melyik szóból hányadik betűt kell összeolvasnod.

3

5

3

2

1

4

5

Nyertesek

A novemberi REJTVÉNY-PÁLYÁZAT megfejtése: Síkfutás, súlylökés, rúdugrás; Ép testben ép lélek.

Nyertesek: Balog Barna, Szováta; a marosfői IV., az olthévízi IV. B; a madéfalvi II. és IV. a kézdiszentkeresztli III.; az avasújtvárosi IV. B; a zetelaki III. C osztály.

Találd ki!

1

– Miért nem eszel, Peti? Az előbb azt mondtad, olyan éhes vagy, mint a farkas.

– Igen, de... – a folytatás a labirintusban: csak a vonalra felfűzött betűket olvasd.

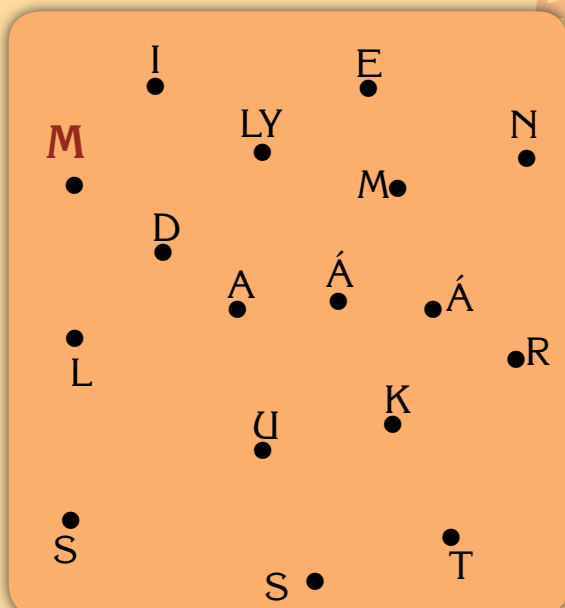
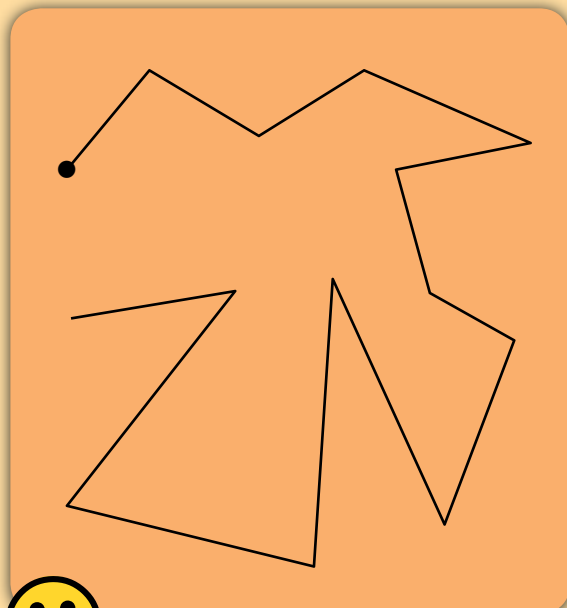
2

Ordasné mondja az urának:

– Meg kellene hívni Nyúlékat vacsorára. Csak azt nem tudom, hogy...

Ha kíváncsi vagy a folytatásra, a megjelölt M betűtől indulva, a bal oldali ábrán látható útvonal szerint olvasd sorba a betűket.

A	F	G	Ó	S	Z	Í
R	A	Ú	L	M	E	R
K	Y	C	N	E	O	E
A	S	O	K	N	B	T
N	E	P	S	A	K	I
Ó	T	O	T	F	Z	C

A farkas ráront az erdőben sétáló kislányra:

– Mondd meg azonnal, hogy mi a neved, hová mész, és mi van a kosaradban, de egyetlen szóban, különben felfallak!

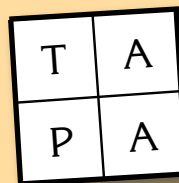
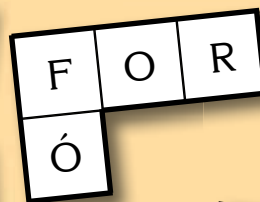
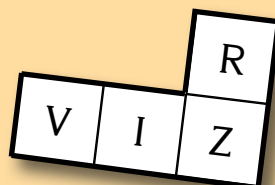
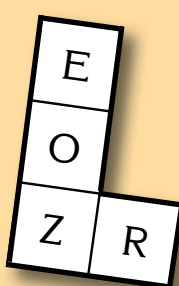
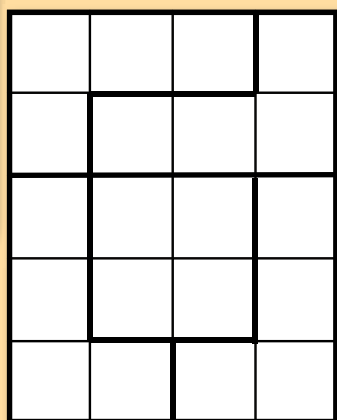
A kislány ijedten sutogja:

– Esztergomba...

3

Mit kiált a kismalac a farkasnak?

Illeszd helyükre a kiesett mozaikdarabokat, olvasd sorba a betűket, és megtudod.

JANUÁR

- 1 Sz *Újév*, Fruzsiná
2 V Ábel, Ákos
3 H Benjámin
4 K Angéla, Hunor
5 Sz Árpád, Simon
6 Cs *Csáspár, Menyhért, Boldszár*
7 P Attila, Etele
8 Sz Gyöngyvér, Szörényi
9 V Marcell
10 H Melánia
11 K Ágota, Alpár
12 Sz Ernő
13 Cs Veronika
14 P Bódog
15 Sz Lóránt, Loránd
16 V Bendegúz, Gusztáv
17 H Antal, Antónia
18 K Piroska
19 Sz Sára
20 Cs Fábán, Sebestyén
21 P Ágnes
22 Sz Artúr, Vince
23 V Zselma, Rajmond
24 H Erik
25 K Pál
26 Sz Ába, Paula, Vanda
27 Cs Angelika
28 P Károly, Karola
29 Sz Adél, Emőke, Eta
30 V Gellért, Gerda
31 H Marcella

FEBRUÁR

- 1 K Csanád, Ignác
2 Sz Apor, Karolina
3 Cs Balázs, Nimród
4 P Janka, Csenge
5 Sz Taksony
6 V Dorottya, Dóra
7 H Tótor, Rómeó
8 K Aranka
9 Sz Abigél, Alex
10 Cs Elvira
11 P Dezső, Zete
12 Sz Lívia, Lídia
13 V Ella, Linda, Kadocsa
14 H Bálint
15 K Kolos, Georgina
16 Sz Julianna, Marót
17 Cs Dónát
18 P Bernadett, Nemere
19 Sz Zsuzsanna
20 V Aladár, Almos
21 H Eleonóra
22 K Gerzson
23 Sz Alfréd, Gyopár
24 Cs Mátyás, Solt
25 P Géza
26 Sz Dénes, Edina
27 V Ákos, Bátor
28 H Elemér

MÁRCIUS

- 1 K Albin, Levente
2 Sz Dalma, Magor
3 Cs Kornélia
4 P Kázmér
5 Sz Adorján, Olivér
6 V Leonóra, Frigyes
7 H Tamás
8 K Zoltán, Apolka
9 Sz Franciska, Fanni
10 Cs Ildikó
11 P Aladár, Szilárd
12 Sz Gergely
13 V Ajtóny, Szende
14 H Matild, Pólka
15 K *Nemzeti ü.*, Kristóf
16 Sz Henrietta
17 Cs Gertrúd, Gyarmat
18 P Sándor, Ede, Káson
19 Sz József, Bánk
20 V Klaudia, Koppány
21 H Benedek, Bence
22 K Beáta, Horka
23 Sz Botond, Emőke
24 Cs Gábor
25 P Irén, Írisz, Zsolt
26 Sz Evelin, Emánuel
27 V Hajnalka, Alpár
28 H Johanna
29 K Jónás, Márk, Laborc
30 Sz Zalán
31 Cs Árpád, Benő

ÁPRILIS

- 1 P Hugó
2 Sz Áron, Ond
3 V Buda, Richárd
4 H Ambrus, Csaba
5 K Vince
6 Sz Vilmos, Biborka
7 Cs Ármin, Orsolya
8 P Dénes
9 Sz Dömötör
10 V Zsolt
11 H Leó, Szaniszló
12 K Gyula, Alpár
13 Sz Ida
14 Cs Tibor, Tiborc, Tas
15 P Emese
16 Sz Csongor, Győző
17 V *Virágvasárnap*, Rudolf
18 H Andrea, Ilma
19 K Emma, Kocsárd
20 Sz Apor, Tivadar
21 Cs Konrád, Zsombor
22 P Csilla, Noémi
23 Sz Béla
24 V *Húsvét*, György
25 H *Húsvét*, Márk
26 K Boglárka, Ervin
27 Sz Zita, Gyöngyvér
28 Cs Bulcsú, Valéria
29 P Péter, Tihamér
30 Sz Ibolya, Kitti, Buda

MÁJUS

- 1 V *Anyák n.*, Jakab, Tétény
2 H Zsigmond
3 K Irma, Tímea
4 Sz Mónika, Flórián
5 Cs Irén
6 P Tamara, Szilas
7 Sz Dalma, Gizella, Tünde
8 V Somogy
9 H Gergely, Gergő
10 K Antónia, Pálma
11 Sz Ferenc, Imola
12 Cs Pongrácz
13 P Szervác, Mátka
14 Sz Bonifác, Bars
15 V Zsófia, Szonja
16 H Botond, Mózes
17 K Andor, Ede
18 Sz Erika, Erik
19 Cs Ivó, Milán, Sára
20 P Bernát, Hanna
21 Sz Szilárd
22 V Júlia, Rita
23 H Szabolcs
24 K Eszter
25 Sz Orbán
26 Cs Fülöp, Evelin
27 P Nándor
28 Sz Emil, Csanád
29 V Magdolna
30 H Janka, Johanna
31 K Angéla, Angyalika

JÚNIUS

- 1 Sz *Gyermeknap*, Tünde
2 Cs Kármén, Anita
3 P Klotild
4 Sz Ildikó, Bulcsú
5 V Rózsa, Kund
6 H Emőke, Norbert
7 K Róbert
8 Sz Medárd, Tomaj
9 Cs Félix
10 P Margit, Gréta
11 Sz Barna, Barnabás
12 V *Pünkösöd*, Villő, Virág
13 H *Pünkösöd*, Antal
14 K Vazul
15 Sz Jolán, Vid
16 Cs Arany, Zsind
17 P Laura, Töhötöm
18 Sz Levente, Viola
19 V Gyárfás
20 H Keve, Zajzon
21 K Alajos
22 Sz Paulina, Döme
23 Cs Zoltán, Hajna
24 P Iván
25 Sz Vilmos, Koppánd
26 V János, Pál
27 H László, Ünőke
28 K Irén, Iringó
29 Sz Péter, Pál
30 Cs Bese, Tihamér

MÁJUS

JÚLIUS

1 P Annamária, Renáta
2 Sz Ottó
3 V Kornél, Soma
4 H Berta, Ulrik
5 K Emese, Sarolta
6 Sz Csaba, Ung
7 Cs Dónát, Tarján
8 P Ellák, Teréz
9 Sz Lukrécia, Vera
10 V Amália
11 H Nóra, Lili, Csengele
12 K Izabella, Dalma
13 Sz Jenő
14 Cs Örs, Ulrik
15 P Henrik, Örkény
16 Sz Enikő, Valtér
17 V Endre, Elek
18 H Cecília, Frigyes
19 K Emília, Alfred
20 Sz Illés, Bátor
21 Cs Dániel, Daniella
22 P Mária-Magdolna
23 Sz Lenke
24 V Kinga, Kincsó
25 H Kristóf, Jakab
26 K Anna, Panna
27 Sz Olga, Györk, Tardos
28 Cs Ince, Déceg
29 P Bea, Márta, Flóra
30 Sz Judit, Jutta, Csala
31 V Oszkár

AUGUSZTUS

1 H Boglárka, Szerény
2 K Lehel
3 Sz Hermína, Bács
4 Cs Domonkos
5 P Krisztina, Zita, Kende
6 Sz Berta, Bettina
7 V Ibolya, Csiperke
8 H Gusztáv, Sudár
9 K Emőd
10 Sz Lőrinc, Bianka
11 Cs Zsuzsa, Tiborc
12 P Klára, Delinke
13 Sz Csongor, Ipoly
14 V Marcell, Özseb
15 H Mária
16 K Ábrahám
17 Sz Jácint
18 Cs Ilona
19 P Huba
20 Sz Szent István, Vajk
21 V Sámuel, Hajna
22 H Menyhért, Ella
23 K Bence, Farkas
24 Sz Bertalan, Vázsoly
25 Cs Lajos, Koppány
26 P Endre, Rita
27 Sz Gáspár, Kincsó
28 V Ágoston, Mózes
29 H Beatrix, Erna
30 K Róza, Rózsa, Szalárd
31 Sz Erika, Bella

SZEPTEMBER

1 Cs Egyed, Egon
2 P Rebeka
3 Sz Hilda, Szende, Turzó
4 V Rozália
5 H Alpár, Lőrinc, Viktor
6 K Ida, Zakariás
7 Sz Regina, Ivor, Ugocsa
8 Cs Mária, Adrienn
9 P Ádám
10 Sz Ákos, Hunor, Mikolt
11 V Jácint
12 H Mária, Ibolya, Agárd
13 K Kornél, Csele
14 Sz Szeréna, Roxána
15 Cs Enikő, Melitta, Báta
16 P Edit, Pille
17 Sz Ludmilla, Zsófia
18 V Diana
19 H Hajnalka, Vilma
20 K Melinda, Kál
21 Sz Máté, Ilka
22 Cs Móric, Mór
23 P Etelka, Tekla, Pöske
24 Sz Gellért, Zóbor
25 V Adorján, Kende
26 H Jusztna, Balassa
27 K Albert, Adalbert
28 Sz Vencel, Csoma
29 Cs Mihály, Úzsonka
30 P Jeromos

OKTÓBER

1 Sz Malvin
2 V Petra, Imola
3 H Helga, Sebős
4 K Ferenc
5 Sz Attila, Aurél
6 Cs Renáta, Kadosa
7 P Amália
8 Sz Etelka, Koppány
9 V Dénes
10 H Gedeon, Szellő
11 K Brigitta
12 Sz Miksa
13 Cs Kálmán, Batu
14 P Helén, Livia
15 Sz Teréz, Taltos
16 V Gál
17 H Hedvig, Szilamér
18 K Lukács
19 Sz Nándor, Ferdinánd
20 Cs Irén, Vendel, Villám
21 P Orsolya, Iringó, Zselyke
22 Sz Előd, Tilda
23 V Nemesi ü., Gyöngyvér
24 H Salamon
25 K Blanka, Bianka
26 Sz Demeter, Dömötör
27 Cs Szabina
28 P Simon
29 Sz Nárcisz, Zenő
30 V Kolos, Vitéz
31 H Farkas

NOVEMBER

1 K Marianna, Itala
2 Sz Ilka, Ingrid, Turul
3 Cs Győző
4 P Károly, Karolina
5 Sz Imre
6 V Lénárd, Méhike
7 H Rezső, Rudolf, Türije
8 K Zsombor, Lehel
9 Sz Tivadar
10 Cs Delinke, Réka
11 P Márton, Kaplony
12 Sz Jónás, Aba, Csát
13 V Szilvia, Bulcsú
14 H Aliz, Berke
15 K Albert, Lipót
16 Sz Ödön
17 Cs Hortenzia, Gerő, Érd
18 P Jenő, Kartal
19 Sz Erzsébet, Zsóka
20 V Jolán
21 H Ilma, Olivér, Úz
22 K Cecília, Csilla, Nyék
23 Sz Kelemen
24 Cs Emma, Flóra
25 P Katalin, Csete
26 Sz Árpád, Virág, Kötöny
27 V Advent 1. ü., Elemér
28 H Stefánia
29 K Taksony
30 Sz András, Andor

DECEMBER

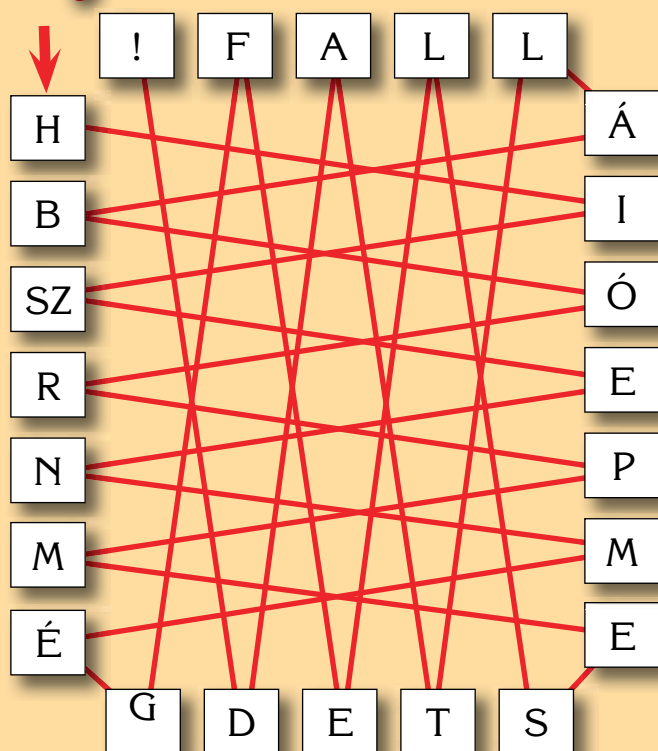
1 Cs Elza, Csák
2 P Aranka, Melinda
3 Sz Ferenc, Olivia
4 V Advent 2. ü., Borbála
5 H Vilma
6 K Miklós
7 Sz Ambrus, Ányos
8 Cs Mária, Márta
9 P Gyöngyi, Bojta
10 Sz Judit
11 V Árpád, Lehel
12 H Advent 3. ü., Gabriella
13 K Luca, Otília
14 Sz Huba, Szilárd
15 Cs Detre, Valér
16 P Aletta, Etelka
17 Sz Lázár, Olimpia
18 V Advent 4. ü., Ákos
19 H Viola
20 K Domonkos
21 Sz Tamás
22 Cs Anikó, Zénó
23 P Győző, Viktória
24 Sz Ádám, Éva
25 V Karácsony, Kerecsen
26 H Karácsony, István
27 K János
28 Sz Apor, Kamilla
29 Cs Tamara, Üdvöske
30 P Dávid, Zoárd
31 Sz Szilveszter, Szittyta

4

Két tehén alsónadrágot varr a réten. Az egyik megszólal:

– Bőőőő...

– Honnan tudod? – kérdi a másik, majd a rejtvény megfejtése szerint folytatja: a piros vonal mentén cikkcakokban haladva olvasd sorba a betűket.

Mondd minél gyorsabban:
Mit sütsz, kis szűcs? Sós húst
sütsz, kis szűcs?

Piroska és a farkasok

Vágd ki, a rajz szerint készítsd el a lépőkéket. Minden játékos választ magának egy Piroskát, és elindul nagymama háza felé. Választhatsz, hogy a biztonságos, de hosszabb úton vagy a rövid, de ordasoktól veszélyeztetett úton indulsz (ha farkasra lépsz, három lépést vissza kell menned). Az nyer, aki előbb ér a nagy házához.

Keresd a kakukktojást!

5

Ti mondtátok

Az erdőfülei negyedikesek dolgozataiból. Beküldte **Balácsi Ilona** tanító néni.

- Hogyan jelzi kanyarodási szándékát az autóvezető? Az autóvezető bekapcsolja a *kanyarvezetőt*.
- Vannak határozott sorszámnevek és *tőszomszédok*.
- A tízéves levélíró így búcsúzik: *Ölel öreg barátod, Tibor*

Decemberi megfejtések

1. Itt a tél
2. Jön a Mikulás
3. Boldog Karácsonyt
4. Ajándék
5. Kalács
6. Halászlé
7. a 2-es

Új esztendő küszöbén

Találd meg minden évszak szépségét. Segít ebben **Finna Enikő tanító néni** III. B osztálya, akik a **tordai Jósika Miklós Líceumban** csoportmunkában, négyféle technikával készítették el a négy évszaktündért. Kalász és gyapjú, selyem- és gyűrt papír, rajzolt és festett részletek, papírcsík és galacsin, sík- és térhatású kollázs. Neked melyik évszak és melyik technika tetszik legjobban?

A **marosvécsi** IV. B osztályban **Méra Ilona tanító néni** irányításával igazi képzőművészeti műhely létesült, amelyben sokféle technikával, csodás alkotások örökítették meg a telet.

Kék ceruzával befestett alapra radírral, indigóval rajzoltak. Kék kartonon festékbe mártott cérnaszálat húzva hóembert, hegyeket, felhőket festettek, vagy gyertyát csepegtettek, és fehér meg piros konfettit ragasztottak türelemmel, szabályosan. Fekete kartonra fogkrémbe mártott falevél és krumplipecsételő segítségével varázsoltak havas tájat.

Horga Mónika tanító néni zimándújfalusi tanítványai az olvadozó igazi mintájára „hőálló” hóembert készítettek. Teste Actimel yoghurtos palackocská, benne rizs a nehezék. A fej hungarocell- vagy gyurmagolyó, orra pirosra festett fogpiszkálóhegy, szeme, szája, gombjai filctollal festve, a sál fonalból bogozva. A kalap kartonkorongra ragasztott fél parafadugó, temperával színezve. A seprű fogpiszkálóra ragasztott, bevagdosott és felborzolt papírszelletke. Az egészen átszűrt, a rizstalpba ágyazott hurkapálca rögzíti a fejet, a kalapot.

A hómezőt is ők készítették: fehér lapból vágták ki a dombot, a fákat. Fogkefével spriccolták a festéket a kék alapra, a nagyobb hópelyhek kartonsáv-nyomattal készültek.

Maszat Művész

Hóember hóesésben. Igazán festői téma. És mennyi lehetőség a megvalósításhoz! A **négyfalusi** Zajzoni Rab István Líceum negyedikesei dugónyomattal építették a hóembert. A **marosvécsi**, a **zimándújfalusi** gyerekek munkái közt is találsz bőven ötletet, de biztos vagyok benne, hogy te magad is kitalálsz még ezerfélét. Egyet közülük nekem is küldj el!

Az októberi „gömbös” feladatra számos ötletes, szép munka érkezett, de díjat csak hármat oszthatok: a **nagybányai** N. Irga Iskola IV. C osztályának (Kemény Rudolf rajza, 1); **Dimény Zalánnak** és **Izabellának** Alsófelsőszentmihályra (2) és **Bereczki Bettinának** Vedresábrányba (3).

1

2

3

Szólj, szám!

1. Nyelvünk logika. A neveket fontossági sorrendben használjuk: elől a vezetéknév (ez vezet), ez a családnév, utána a keresztnév. A legtöbb nyelvben ez épp fordítva van. Meg is gyűlik a bajuk a névsorokkal, hiszen ott, logikusan, a vezetéknév a döntő. Szedjétek ábécé sorrendbe a neveket: **Felix Salten, Rudyard Kipling, Jókai Mór, Benedek Elek, Ady Endre, Mark Twain, Karl May, Móra Ferenc.**

2. Nyelvünk finom műszer. Illesszétek mondatba mindenik szóalakot: **nyomában, nyomába, nyomdokába, nyomán, nyomon, nyomós, nyomatékos.**

3. Nyelvünk kincsestár. Milyen összetett szavakban szerepel a farkas?

Novemberi megoldások: 1. ál, áll, szál, száll, vál(ik), váll, ép, épp, ara, arra, ad, add, hoz, hozz, zsebe, zsebbe, hitel, hittel, lap, lapp, fedő, feddő. 2. Tűzhely: tűzgyújtásra kialakított hely / kályha. Lábos: lábas edény / alacsony edény. Megtizedel: egy csoportból minden tizedik embert kivégez / jelentősen csökkent. Kipellengérez: szégyenpadra, pellengérré kikötöz / meg-szégyenít. Lóhalálában: a lovat halálra hajszolva siet / gyorsan, sebesen. Nem hajt a tatár: nem fenyeget tatártámadás / ne siess értelmetlenül. 3. Gyerekeskedik: gyerekesen viselkedik. Ott gyermekeskedett: ott töltötte gyermekkorát. Jó időben sétálunk. Indulj el idejében. Mátyás idejében. Helység: település. Helyiség: épület része. A tenger vize sós. A savas anyag mar. Kertünk kivirágzik. A faragó kiviragozza a kaput.

Nyertesek: a csíkkozmási III.; a magyarkirályfalvi III. B; a csíkszentgyörgyi III.; a marosvásárhelyi R. Guga Gimnázium III. C osztálya.

• **Válaszok Kószabósza novemberi kérdéseire:** Az állatok nyalják sebeiket, hideg vízbe mártóznak, gyógyfűveket esznek. Az árusnak, ügyvédnek, fodrásznak kliense (vevője, vendége, megrendelője, ügyfele), az orvosnak, ápolónak páciense (betege) van. A baba segíti világra a kisbabát, gondozza az anyát és az újszülöttet. A5, B4, C6, D7, E1, F3, G2.

Nyertesek: Dankó Blanka, Nagybánya; a gergyóditrói IV. A; a hármassfalusi IV. A osztály; a nagyváradi Juhász Gyula Iskola III. osztálya.

Levelező

• Hittel vágunk neki az új évnek, hiszen 14 000 olvasónk, barátunk biztat, támogat minket. Íme közülük azok, akik levélben, írásban, rajzban is elmondták ezt: **Fekete Tekla, Kolozsvár; Mészáros Boglárka, Szilágycseh; Simon Rebeka és Pócs Péter, Türe; Ravasz Ingrid Andrea, Borbély Tamás, Kovács Alfréd, Illyés Györfi Barbara, Marosvásárhely; Albert-Nagy Henrietta, Bonczos-Vigh Emília, Császár Shántál, Tenke; Balázs Botond, Segesvár; Boga Sarolta, Forró-Erdős Dóra, Csíkszereda; Szász-Zsiga Nikolett, Kalotaszentkirály; Filip Rebeka, Szilágyi Balázs, Szilágyi Máté, Demian Ervin, Szatmárnémeti; Boros Anett, Albert Krisztina, Csíkszentdomokos; Csibi Bernadett, Hompoth Róbert, Gergyóditró; Kozma Hajnalka Éva, Szilágypanit; Mali Attila Szabolcs, Vámfalu; Anderlik Patrik, Déva; Dániel Boglárka, Aszalós Hilda, Nyárádszereda; Paizs Mária Júlia, Bereck; Sükösd Rebeka, Ördöngösfüzes; Marton Hermína Réka, Torda; Mátyás Erzsébet, Szamosardó; Kozma Boldizsár, Gergyóremete; Bors Gyöngyvér, Miklós Izabella, Borok Szilvia, Csíkszentgyörgy; Miklósi Hunor, Szamosújvár; a gergyószentmiklósi Fogarassy Mihály Iskola II. A, III. C, IV. B és C, a Kós Károly Iskola III. és IV. A, a Vaskertes Iskola II. B; a csíkszeredai Petőfi Sándor Iskola III. és IV. C, a Nagy Imre Iskola IV. D; a szatmárnémeti A. Popp Líceum III. B, a Bălcescu-Petőfi Iskola II. C és D, IV. D; a marosvásárhelyi Mihai Viteazul Gimnázium III. E, a Bolyai Farkas Líceum II., a L. Rebreanu Gimnázium IV. H, az Al. Ioan Cuza Gimnázium III. E; a kézdivásárhelyi Petőfi Sándor Iskola III. B; a kolozsvári S. Toduță Zenelíceum IV. B osztálya; a szilágy-somlyói III. A és B; a madéfalvi IV.; a gyula-kutai III. B; a sáromberki III. B; a gernyeszegi III. B; a marosbogáti II-IV.; a hármassfalusi IV. A; a szacsvai III.; a kézdiszentkeresztli III.; a zabolai II., III., IV.; a csíkkozmási III.; a mezőtelegdi IV.; a krasznai III. B; az érkörtvélyesi IV. C; a tordai III. B; az árpádi III.; a marosvécsi II. és IV. B; a csíkbánkfalvi IV. B osztály, a magyarlapádi. a tordaharaszti kisiskolások.**

• Nagy meglepetés volt számunkra, hogy megajándékoztatok. Köszönjük Nektek. A gyerekek arcán sugárzott az öröm. Küldünk képet is. A **szászrégeni A. Maior Gimnázium IV. B osztálya és Mátyás Erzsike tanítónő**

• A **székelyszenterzsébeti I-IV. osztályosok** töklámpás-ünnepélyén gyerekek és szülők együtt faragták ki a sötétségűző töklámpásokat, melyektől a hosszú éjszakák talán nem, de a rosszkedv biztosan messze futott – mesélte **Szakács Anikó tanító néni**.

• Nagyon megörült ma a IV. F. osztály **Margittán** annak, hogy **Petvai Petra** a Kiskópé nyerményét megkapta. A képen a boldog nyertes látható, amint felolvassa a szerkesztőség levelét. Köszönjük ezt a szép pillanatot! **Kovács Katalin tanítónő**

• **Marton Irén** tanító néni arról számolt be, hogy a **nyárádszeredai III. C** osztály testvér-kapcsolatot kötött az ivói II-IV. osztályos gyerekekkel. Őszi játszóházukba, melyet **Marton Irén és Nagy Eszter tanítónők** szerveztek, meghívták ivói barátait és a csíkfalvi I-III. osztályt is. Az őszi ikebanákat otthon készítették, az iskolában kiállították, és maguk a gyerekek értékelték, főleg az ötletességet díjazva.

• Keressetek ti is testvérosztályt. Az **ivói II-IV. már talált: a nyárádszeredai III. C-t.** És talált egy jóbarátot is, a **Napsugárt**. Elmesélik nekünk mindazt, ami velük történik, szívesen dolgoznak, játszanak velünk. Örülnek a bélyeggyűjtő rovatnak, mert azzal minden tanév végén biztos a nyermény – írja **Nagy Lenke tanító néni**.

• Négy évvel ezelőtt barátokat találtunk. Megismertük a **segesvári elsősöket**, ők meg minket, a **székelykeresztúri Petőfi Sándor Iskola első osztályát**. Azóta negyedikesek lettünk. Barátságunk sok közös élménnyel gazdagodott. Nagy volt az öröm, amikor **Szakács Hajnalka és Horváth Gizella tanító néniktől** megtudtuk, hogy a tanév első kirándulása közös lesz. Együtt figyeltük a természet lassú álomba merülését a 800 éves tölgyeket rejtő Breite-tetőn, Segesváron. Jó dolog barátokkal kirándulni. Próbáljátok meg ti is! **Szakács László, Segesvár és Mátéffy Sára, Székelykeresztúr**

• Köszönjük az egész éven át kitartó munkátokat és minden ajándékot, persze az ünnepi rendezvényt is, mely sok mindent elindított bennünk, hisz azóta már két **Gryllus Vilmos CD-t** szereztünk be, és tanulgatjuk meg furulyán. Tetszik a **Bálint Tibor** kötet is. További tartalmas munkát kívánunk – **Jenei-Szenner Emőke-Szende tanító néni** tavalyi nagyszerű és idei székelykálí kisdíákjai.

Itt születtem

Dombok és a Nyárad ölelésében

Unitárius és református templomunk

Virágos kazetták alatt imádkozunk

Múltat őrző, jövőt óvó falak

Szentgerice Marosvásárhelytől 13 km-re, a Nyárad bal partján fekszik, Bálintfalvával együtt Backamadaras községhez tartozik.

A falu múltja történelem előtti időkbe nyúlik vissza. A Gye-pűszeg árka nevű határrészen mammut-agyart és ősember-ek által készített kvarc vakarót találtak, amelyet az Erdélyi Múzeum ősrégészeti gyűjteményében őriznek.

Az 1332–37-ből származó dézsmajegyzékben Sancta Garecia és Sancta Gratia alakban négyszer is szerepel a község neve. Később a Zentgrácia alak is felbukkan. Ez az isteni Szent Kegyelemre és egy XII. században élt apáca, Szent Grácia nevére egyaránt utal.

A község népe a hitújítás mozgalmában 1549-ben lutheránus, majd unitárius lett. A XVII. századtól Szentgericének van református egyháza is. 1767-től két iskoláról tudunk. Tekintve azonban, hogy a Szent Ferenc-rendnek itt kolostora volt, az unitárius és református mellett bizonyára katolikus iskola is működött falunkban.

Szentgerice unitárius temploma a XVI. században épülhetett, amelyre a sokszögzáródású szentély, a csúcsíves ablakok és diadalív, a támpillérek utalnak. A fából készült szószék-korona XVII. századi. A kazettás famennyezetet Kozma Mihály festette szintén a XVII. században. A fából készült karzaton XIX. századi orgona szól.

A falu lakosai kezdettől fogva szabad székelyek. 1691-ben Keresztesi János főkirálybíró itt tartotta Marosszék lustráját, ami a fegyverforgató székelység számbavételét jelentette. 1910-ben 1369 lakosból 1340 magyar volt. 1992-ben 851 lakosából 796 magyar, 54 cigány és 1 román volt. Ma az unitárius és református felekezet együttvéve 700 lelket számlál.

Falunk szülötte Jakab Elek történész, levéltáros és jogász. A szabadságharcban Bem József alszázadosaként harcolt a győztes gálfalvi, piski, jádi és nagyszebeni ütközetben. Nevét a falu kultúrotthona őrzi. Tiboldi István népköltő 25 éven át volt oskolamester Szentgericén. A nevét viselő alapítvány se-

gítségével korszerű orvosi, fogorvosi rendelő, gyógyszer-tár és szolgálati lakás épült. Ez nem sikerülhetett volna hollandiai hittestvéreink anyagi segítségével, a falu népének odaadó munkája, Rigmányi Benjámín református, valamint Balázs Sándor unitárius lelkész kezdeményezése nélkül.

2001-ben újraindult a tánccsoport, amely régebben az üveges táncról volt híres. És mivel a Cakó-hegy jó szőlőt terem, a szentgericei üvegek zamatos borral vannak tele. Mondja is a nóta: *Bor, bor, bor, de jó ez a Cakó bor!* De azt is, hogy: *Szentgericén sütik a jó kenyeret...*

Az elemi iskola 1902-ben épült. Akkoriban a vidék legszebb iskolájának számított. Két híres tanítója, Tőkés Matild és Szávuly Ibolya ma is szívesen segíti a jelenlegi szakképzett pedagógusok, Makkai Ilona Katalin és Szövérfi Noémi óvónők, valamint Kardos Ildikó és Vincefi Hajnal Csilla tanítónők munkáját, akik 34 óvodást és 29 kisiskolást nevelnek.

7. éve hagyományra vált a gyerekek szüreti- és farsangi bálja, amelyre az egész falu népe hivatalos. Farsangkor nemcsak a gyerekek, hanem a pedagógusok is jelmezbe öltöznek.

A két bálon befolyt összeget kirándulásra használjuk. Jártunk Kisbaconban, Székelykeresztúron, a Szent Anna-tónál, Rétyen, Kolozsváron.

Az iskolában és az óvodában Mikulást várunk, köszöntjük a nőket, évzáró műsort tartunk színdarabokkal, zenével, tánccal.

Tavaly a 100. iskolai napot is megünnepeltük, és a változatos programot egy hatalmas torta zárta, melyet egy kedves anyuka készített számunkra.

A templomban a gyerekek verses-énekes összeállítással köszöntik Március 15-ét, Anyák-napját és a Karácsonyt. Karácsonykor a gyerekek járják a falut, és kántálva adják hírül a kis Jézus születését. Húsvétkor fenyőággal díszített kapuk jelzik, hogy melyik lány tetszik jobban a legényeknek, akiknek a locsolásért sok-sok piros tojás, zsebkendő, csokoládé, sőt pénz is jár.

Szentgerice a Nyárádmente egyik legnagyobb unitárius egyházközsége. A festői tájat, a tiszta levegőt nemcsak az emberek szeretik, az erdei és mezei állatokat is vonzza, őzek, nyulak, különböző madárfajok élnek itt.

Sokat mesélhetnénk még, de inkább szívesen látunk Szentgericén!

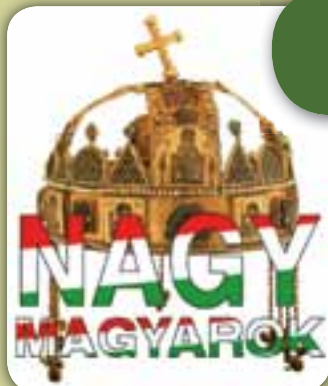
Székelyruhában, lovasszekéren hívogattuk szüreti bálba a falut

Kolozsvári kirándulás

Összeállította VINCEFI HAJNAL CSILLA tanító néni és a II–IV. osztály

Magyar fényképészek

A fotográfia görög szó, fényrajzot jelent. A sötétkamra falára egy kis lyukon át bevetülő képet már ezer éve megfigyelték. 1650 körül I. Rákóczi György is kedvvel szemlélte egy ilyen csodaszerkezetet a Sárospataki Kollégiumban. Ám ezt a fényrajzolta képet rögzíteni csak sokkal később, 1839-ben sikerült.

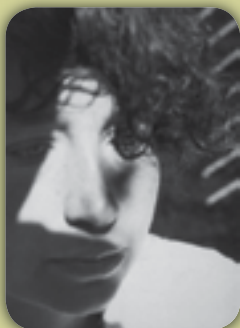
- A világ 1839. augusztus 19-ét tekinti a fényképészet születésnapjának, ugyanis ekkor mutatták be a francia Daguerre képrögzítő vegyi eljárását dagerrotípia néven. Viszont 1839. február 21-én kelt az a levél, amelyben **Bolyai Farkas**, a Marosvásárhelyi Kollégium tudós tanára leírja, hogy sikerült a sötétkamra falán megjelenő képet rögzítenie, *fixírozni* – ahogy ő mondja. Fél évvel később Daguerre-t világhíróvé tette ugyanez az ötlet. Gondoljátok el: Petőfi egyetlen hiteles dagerrotípia fényképét hívhatnánk „bolyaitípiának” is.

- A nagyenyediek is büszkék lehetnek. Bár a negatív-pozitív fényképészeti eljárást az angol Henry Fox Talbot nevéhez köti a világ, tőle függetlenül, de vele szinte egyidőben **Zeyk Miklós**, enyedi tudós is kidolgozta ugyanezt a technikát. A kép negatívját üveglapra vetítette, rögzítette, majd papírra tette át. Elsőként sikerült repülő madarat lefényképeznie.

- **Brassai** (1899–1984), eredeti nevén Halász Gyula Brassóban született, Franciaországban lett híres fotóművész. Festőként, szobrászként, sőt íróként is sikeres volt. Tudósításokat küldött több hazai lapnak, regényt írt, híres francia írók könyveit illusztrálta, Picassóval együtt szobrokat állított ki, egy filmje díjat nyert a cannes-i fesztiválon. Picassóról írt könyve 12 kiadást ért meg. Párizst megörökítő sorozata remekmű. Egyik barátja „Párizs szemének” nevezte őt.

- **Moholy-Nagy László** (1895–1946) árván maradván a délvidéki Moholon és Adán gyermekeskedett. Weisz családneve helyett ezért választotta később a Moholyt. A Nagy felnevelő nagybátyja nevéből ered. Fényképész, festő, kirakat- és díszlettervező, tanár, a kísérleti filmek úttörője. Németországban, majd haláláig Chicagóban élt, ahol munkatársaival formatervező főiskolát alapított, és vezetett. A 125 éves Magyar Iparművészeti Egyetem 2006-ban fölvette Moholy-Nagy László nevét. Fotóművészirangját jól érzékelteti, hogy feleségét ábrázoló fotója egy New York-i árverésen 57 millió forintnak megfelelő összegért kelt el.

- **André Kertész** (1894–1985) Kertész Andornak született Budapesten. A legnagyobb művészek társaságában töltött párizsi évek után pályája New Yorkban teljesedett ki. Sokat kísérletezett, játszott a fényekkel, a körvonalak, árnyékok, sőt a torzított alakok kifejező erejével. Az absztrakt fotóművészek mesterükként tisztelték.

- **Martin Munkácsi**, azaz Munkácsi Márton (1896–1963) Kolozsvár szülötte. Sikereinek fő állomásai: Budapest, Berlin, New York. A legnagyobb magazinok fotósa, híres

és gazdag. A szabadtéri portré és a divatfotó megteremtője, az érzékeny életképek mestere. Nyomorgó néger családokat, az Egyesült Államok elnökét, világhírű filmsillagokat egyaránt fotózott. Ám a fényképezés technikája és a korizlés gyorsan változott. Az

egykor világhírű sztárfotós szegényen és elfeledve hunyt el, de a világ legnagyobb fotóművészei szellemi elődjüknek tekintik.

- **Robert Capa** (1913–1954) Budapesten született, Friedmann Endrének hívták. Világszerte ismert neve magyar becenevéből, a Cápából ered. A XX. század egyik legjelentősebb dokumentumfotósa, haditudósítója volt. Rövid élete során öt csatatéren fotózott. Egyetlen fotósként részt vett a nor-

mandiai partraszállásban. Az itt készült 6 tekercs felbecsülhetetlen értékű, megismételhetetlen felvételt előhíváskor egy tapasztalatlan laboráns elégette. *Ha nem elég jók a képeid, nem voltál elég közel* – vallotta Capa. 41 éves volt, amikor az indokínai háborúban fotózás közben aknára lépett, és meghalt.

- Azóta óriásit változott a fényképezés technikája és művészete. 2010 júliusában egy magyar csapat kétszeres rekorder fotót készített, mely a **világ legnagyobb felbontású fotója** és egyben a **világ legnagyobb panorámaképe**. 71 milliárd pixel méretű,

kétszer akkora, mint az eddigi világcsúcstartó, és Budapestet ábrázolja a János-hegyi kilátóról. A körpanoráma fotóhoz 3 óra alatt 4500 képet exponáltak, ami 1 terabyte-nyi adatot, azaz egymillió képet jelent. A feldolgozás 2 hónapig tartott. Ha a fotózás alatt készített összes képet kinyomtatnánk, egy 130 méter hosszú, 45 méter magas óriáspozstert kapnánk.

Zsigmond Emese

Pereszka futása

Elmondta a nagyszalontai Cseke Edina Letícia 2010 májusában a marosvásárhelyi Országos Regemondóversenyen.

Abban az időben, mikor Árpád fejedelem a hazát kereső magyarokkal eljutott a Tisza partjáiig, a Tisza még nem volt olyan jámbor folyó, mint amilyen ma. Most már, hogy a tudós vízi mérnökök összevissza méricskelték, töltések közé szorították, hol meglassították, hol meggyorsították, most már kényelmesen ballag a Tisza, mint valami öregember.

Akkor még, ezer esztendővel ezelőtt, rakoncátlan folyó volt. Néhol úgy kicsapott a medréből, hogy a közepéig se lehetett látni a szélétől. Máshol meg úgy összeszorult, hogy a pásztorgyerekek parittyá nélkül is áthajították a gömbölyű kavicsokat egyik partról a másikra. Hanem ahol keskeny volt, ott kipótolta mélységben. Olyan örvényeket vetett, hogy az is elszédült, aki messziről nézte.

Árpád tábora éppen ezért már a harmadik napja türelmetlenkedett Alpárnál a Tiszaparton. Csónak nem volt annyi, hogy átvihesse a töméntelen sokaságot, lovastul átúszni nem lehetett az örvények sötét torkán keresztül. Gázlót meg, olyan sekély vizet, amit átlábolhatnának a lovak, nem találtak.

Árpád vezér kedvetlenül töprenkedett a sátrában, mikor az emberei két tót parasztot vittek elébe. Az egyik fehér hajú, dacos nézésű öregember volt, a másik hosszú nyakú, hosszú lábú, alázatos legény. Ott fogták el őket valahol a Tisza partján.

– Emberek – mondta nekik Árpád –, melyiktek tudna valami alkalmas gázlót a Tiszán, ahol átmehetnénk a másik partra a népemmel? Aki kisegít a bajból, annak akármilyen kívánságát megadom.

Az öreg tót összeszorította a száját, csak a fejével integetett, hogy ő azt se tudja, mit kérdeznek tőle. Hanem a hosszú lábú térdre borult Árpád előtt.

– Uram, hatalmas fejedelem, átvezetlek én minden népestül úgy, hogy még a leg-hitványabb csikónak sem esik baja.

A fehér hajú öregember kékült-zöldült dühében.

– Ne higgyetek Pereszkának, magyarok! Szellő a hite, pénz a mindene ennek a nyomorultnak!

Árpádnak tetszett az öregember bátorsága, szabadon is bocsátotta minden bánás nélkül. Még lovat is adatott neki, hogy

gyorsabban menekülhessen, mert olyan veszedelem lesz itt, amelyet még nem értek a tótok.

El is indult az öreg, de még futtában is azt kiabálta vissza:

– Hej, Pereszka, Pereszka, akkor is verjen meg az Isten, mikor meg akar áldani!

Pereszka csak mosolygott, s nekiindult a Tisza gázlójának. Nyomában a magyar tábor. Alkonyatra már a túlsó parton voltak, másnap délre már az alpári csatának is vége volt.

Úgy szétszórták a magyarok Zalán király tótjait, bolgárjait, mint a szél a polyvát.

Mindjárt a csata után odaállt Pereszka Árpád elé:

– Az ígélet szép szó, nagy fejedelem! Kérem a jutalmam. Minden ivadékomat szeretném boldoggá tenni, uram. Pénz elfogy, föld megmarad. Adj nekem annyi földet, amennyit naplementig be bírok szaladni.

– Amit mondtam, állom. Kezdheted, Pereszka!

A hosszú nyakú nem kérette magát. Nagyot fohászkodott, és elkezdett szaladni, keresztül a véres csatamezőn. Nem is futott: repült, mint a kilőtt nyíl. Nemsokára eltűnt szem elől.

A magyarok fejcsóválva mondogatták Árpádnak:

– Estélig fél országot beszalad a góyalábával. A mai csatában Pereszkanak lesz a legtöbb nyeresége.

Mire a nap áldozóban volt, akkorra visszafelé futott már Pereszka. Nem volt már akkor semmi emberi formája a telhetetlennek. Az arca mint a főtt rák, még a szeme fehérje is véres volt a kimerültségtől. A szája akkorára tátva, hogy majd elnyelte a fejét, mégis csak az orrán keresztül bírt még egy kis lélegzetet venni. Egész teste remgett, mint az agyonnyargalt lóé, de azért nem állt meg, mert a napnak egy keskeny karaja még a föld színe fölött piroslott.

A magyarok integettek, kiabáltak neki:

– Elég lesz már, te boldogtalan!

De akkor már se hallott, se látott. Mikor a nap utolsó csíkja is lecsúszott az égről, akkorra Pereszka is megállt, de úgy, hogy meg se mozdult többé. Holtan bukott Árpád lábához, megölte a fáradtság és a kapzsiság.

Alpár búzatermő mezőin egy nagy darab földnek még ma is az a neve: Pereszka futása.

Bartha-Velu
Sebestyén, Déva

Hugyecz Henriett,
Arad

Víg Viktória,
Nagyvárad

Irkafrka

Idei pályázatunk címe:

Lovam hátán.

Lovas meséteket, verseteket,
rajzotokat

2011. február 25-éig

küldjétek el, hogy bekerüljé-
tek a májusi Napsugárba.

Hull a hó, jaj, de jó,
Itt van végre a téli vakáció!
Ez a vakáció ünnepekkel tele,
Boldog a világ minden embere,
Hiszen eljött újev reggele.
Boldog új évet kívánok
Mindenkinek!

Eördögh Beáta,
Sepsiszentgyörgy

Martinka Andrea,
Sepsiszentgyörgy

Szőcs Andrea,
Sepsiszentgyörgy

Hullanak a hópelyhek,
Örülnek a gyerekek.
Nem is akar elállni,
Jó a kertben sétálni.

Előveszem szánkámat,
Útána a subámat,
Nagy örömmel kimegyek,
Gyerekekkel örvendek.

Kelemen Rebeka,
Kolozsvár

Vicsai Rebeka,
Szamosardó

Szánkó, szánkó,
Kicsi szánkó
Siklik gyorsan
A domboldalról.
Pirosra van festve,
Kötő van rá kötve.
Gyorsan megy a szánkó,
Felborul pár lurkó.
Kifárad a szánkó estére,
Már pihenhet a sarokban végre.
Alusznak a gyerekek,
Álmodjanak szépeket!

Szőcs Andrea,
Sepsiszentgyörgy

Szántó Izabella,
Marosvásárhely

Itt a tél,
Itt a tél,
Hull a hó,
Hull a hó!
Hó, hó, hó, hull a hó,
Hó, hó, hó, szalad a szánkó.

Magyarosi Réka Kinga,
Dicsőszentmárton

Eső esik, jegek hullnak,
Sűrű ködök szálldogálnak,
Havazik és pilinkél,
Mind egy pocsolyába ér.
Patakokból folyókba,
Onnan az óceánokba,
Együtt folynak, el nem válnak,
Hamarosan föl is szállnak.

Lőrincz Réka
és **Kopacz Bíborka,**
Gyergyószentmiklós

Német János,
Magyarhermány

Minden szép, minden jó,
Mert végre lehullt a hó!
Végre hógolyózhatok a társaimmal,
De én leseprem őket a pályáról,
Megmutatom, mit tudok,
És hogy én milyen érett vagyok.

Ambrus Krisztina, Csíkszereda

Szánkózunk és korcsolyázunk,
És a dombon csúszinkázunk.
Hóembert is építünk,
S jó nagyokat nevetünk.
A korcsolyapályán versenyezzünk,
Közben meleg teát iszunk.

Nagy Gergő, Sepsiszentgyörgy

Hull a hó, és hideg van,
A madarak alig játszanak.
Minden hófehér a tájon,
Boldogan szaladgálnak
a gyerekek
Mindenhol a világon.
Hideg van, de jóleső,
friss a levegő.
Kacsó Anita, Marosvásárhely

Dimény József,
Magyarhermány

Gödri Apolka,
Sepsiszentgyörgy

De jó lenne befagyott
Tavon korcsolyázni,
De jó lenne hegyoldalon
Szánkót húzni, gyermek-
Kacajban a hóban hemperegni.
Okos Zsuzsanna, Csíkszereda

Hogyha a puha havat átöleled,
Hőembert készítesz belőle.
Kell ide egy kicsi ügyesség is,
Lehet, hogy eldől picit, picit,
De megmarad egy kicsit, kicsit.
Kristóf Mónika, Marosludas

Otthonodat ne kályha
vagy kandalló fűtse,
hanem a szívedből
áradó szeretet hevítse,
mert az emberi szív
jobban melegít, mint a rőzse.
Almási Blanka, Nagybánya

Bitai olvasóink is szeretik a telet:

Itt a tél! Minden gyermek vígan él.
Hull a hó! A mezőnek jaj, de jó!
Nagyon havazik, jaj, de jó.

Szabó József

Havazik, porozik,
A természet aluszik.
Énekeljünk, vigadjunk,
Nótaszóval mulassunk.
Játszunk, szaladunk, jaj, de jó!
Nagy pelyhekben hull a hó!

Szabó Renáta

Hull a hó, hull a hó,
Mindent beföd, betakargat
A szép, fehér takaró.
Az állatok is alszanak,
Házaikba bebújnak.
De a farkas nem lazsál,
Éjjel-nappal báránynya jár.
Szegény farkas nem talált,
Éhes hassal továbbállt.

Szabó Szeréna Beáta

Hull a hó, fúj a szél.
A hőember pipázva henyél.
A gyerekek vígan szánkóznak.
Az őzek boldogan ugrándoznak.

Szabó Eszter

Kovács Fruzsina,
Érkötvélyes

Molnár Attila,
Magyarlapád

Szakad a hó nagy pelyhekben.
A gyerekek szánkóznak
a hegyekben.
Jó nyugodtan szánkóznak,
Míg egy őzet meg nem látnak.
Szegény őzi úgy megijedt,
Lóhalálában elügetett.

Bitai Andrea Livia

Címlap: FAZAKAS CSILLA

E lapszám támogatói:

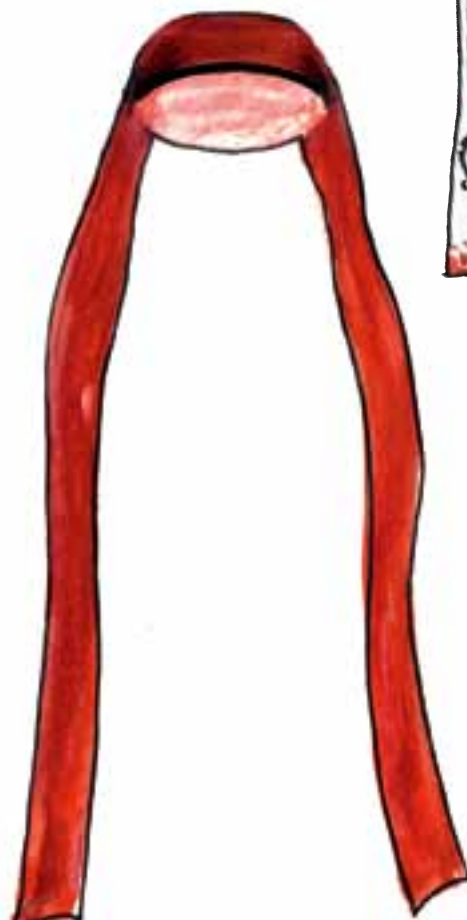
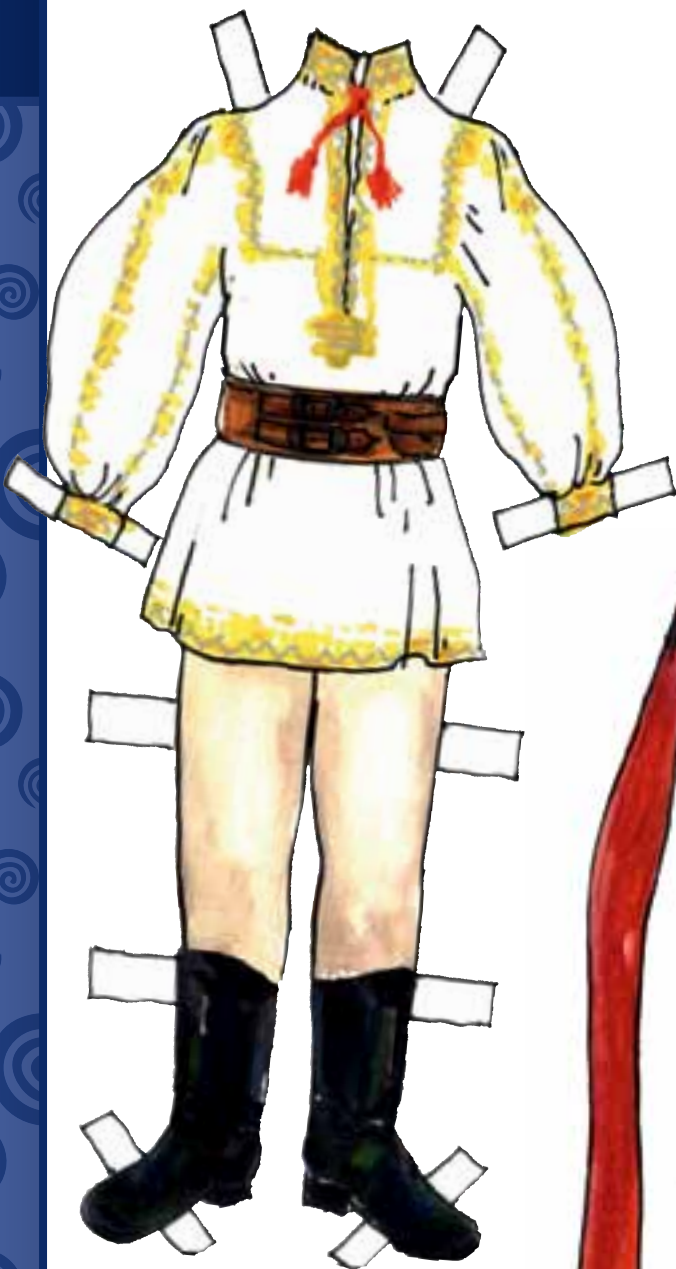
NAPSUGÁR, gyermekirodalmi lap. Kiadja a NAPSUGÁR Kft.
Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér.
Honlapszerkesztő: Komáromy László. A szerkesztőség postacíme: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși
nr. 202. ap. 101., Telefon/fax: 0264/418001. Megrendelhető a szerkesztőség címén.
E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. A lapok árát a következő bankszámla
lára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. JUD. CLUJ S.C.
NAPSUGÁR – EDITURA SRL. CUI: 210622
Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. Nyomdájában.
ISSN 1221-7751

Ára 2,5 lej

ERDÉLYI NÉPVISELETEK

NÉGYFALUSI LEÁNY, LEGÉNY

Csángó díszítés, ősmagyar hámosrokolya, székely posztóharisnya, mokányos öv, szászos bürgercsizma.

Köpe Ilona tanító néni és Pajor Emese munkája alapján rajzolta BAK SÁRA

Vágjátok ki,
és ragasszátok
nevetek mellé
a gyűjtőlapra.

Négyfalu

